

РЕШЕНИЕ

№ 5182

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6388** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 27.05.2020 г. по НАХД № 5923/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-005609/18.03.2019 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. /Д“ИТ“ – С./, с което на касатора, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. В., който поддържа жалбата. Моли решението на СРС да бъде отменено. По отношение размера на санкцията, счита, че следва да се отчитат спецификите на случаите, които сочат ниска или липсваща обществена опасност и не са настъпили вреди. Алтернативно в тази връзка моли да се наложи санкция в минимален размер.

Ответникът, представляван от юрк. П., счита касационната жалба за неоснователна. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 27.05.2020 г. по НАХД № 5923/2019 г., СРС е потвърдил НП № 22-005609/18.03.2019 г., издадено от директора на Д“ИТ“ – С., с което на [фирма], на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 (три хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд първо е обосновал извод, че НП е издадено компетентен орган. На следващо място е посочено, че се споделят правните изводи на наказващия орган, както и че в резултат на общоизвестната икономическа мощ на дружеството, санкцията не следва да бъде намалена. В заключение е изложено, че при извършена цялостна проверка на атакуваното НП, съдът не е констатирал наличието на каквито и да било причини за изменение или отмяна на НП. Настоящата инстанция счита, че процесното решение е издадено при неправилно приложение на процесуалния закон. Бланкетно е прието, че се оспорва НП № 22-005609/18.03.2019 г., липсва описание на вмененото нарушение, фактическата обстановка при установяването му, както и разбор на събраните доказателства по делото, като по никакъв начин не става ясно какво е прието за установено и въз основа на какви доказателства. Липсва какъвто и да е анализ на доказателствата по административната преписка и установяване на връзката им с извършеното нарушение. Съдът се е задоволил декларативно да посочи първо, че НП е издадено компетентен орган и че се споделят правните изводи на наказващия орган, поради което е потвърдил санкционния акт.

В мотивите си, въззивния съд не е посочил установените обстоятелства от значение за делото, нито компетентността на органите по съставянето на АУАН, бланкетно е обсъдил компетентността на органите по издаването на НП, процедурата по издаването на санкционния акт, както и съответствието им с императивните разпоредби на ЗАНН. Следва да се има предвид, че в съответствие с нормата на чл. 14 от НПК, при постановяването на съдебния акт, съдът взема решенията си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководят от закона, т.е. отчитайки типичните особености на конкретния случай и в съответствие със събраните доказателства. А правните изводи в процесния случай са твърде лаконични, от които не може да стане ясно какво точно е прието от съда при постановяване на решението. Касационната инстанция обсъжда правни изводи, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Районния съд, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали.

Допуснатите от въззивния съд процесуални нарушения са съществени, тъй като препятстват настоящата инстанция да извърши проверка за съответствието на решението с процесуалния и материалния закон, съгласно чл. 218, ал. 2, във връзка с чл. 220 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. С оглед изложеното, се налага отмяна на обжалваното решение на СРС. Допуснатите нарушения следва да се

преодолеят при ново разглеждане на делото от друг състав на същия съд. Необходимо е цялостно и законосъобразно обсъждане на доказателствените материали, анализ на същите и изясняване, по предвидения в НПК ред, на обстоятелствата - компетентността на актосъставителя и наказващия орган, спазени ли са административнопроизводствените правила по съставяне на АУАН и издаване на НП, съответствието им с императивните разпоредби на ЗАНН, допуснато ли е нарушението описано в процесния краен санкционен акт, извършено ли е то от въззивния жалбоподател и правилно ли е определена санкцията. При новото разглеждане, СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, като делото се върне на друг състав за произнасяне по същество на спора.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 27.05.2020 г. по НАХД № 5923/2019 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.